

Spørgsmaal, som det kunde have sin Interesse at faa besvaret. Maaske ville de Herrer sige, at disse Kanoner vare ogsaa en Vederstyggelighed, og man vil maaske yderligere tilføje den Forklaring, at de ere et Bevis paa, hvilket forfærdeligt Liv der har været indenfor Venstrereformpartiet med dets Tvang, Trængsel og Tryk. Her havde man netop et graverende Eksempel paa, hvorledes Mindretallene bleve tvungne og piskede til at gøre noget, de ikke syntes om. For at stoppe denne Forklaring, inden den endnu kommer ud, kunde jeg være fristet til at fortælle ganske kort, hvordan det gik til. Det gik saaledes til, at den høje Regerings Medlemmer meddelte os, at man ønskede det ny Felt-skyts. Der var et Medlem, der ytrede nogen Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at gaa til denne Anskaffelse forud for Forsvarskommissionens Nedsættelse. Han spurgte, om der ikke kunde være Tale om, at Bevillingen kunde foregribe Forsvarskommissionens Arbejde. Saa rejste det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) sig og siger: De skulle ikke være bange for at foregribe noget ved denne Bevilling, Feltartilleriet spiller en saa fremtrædende Rolle i den moderne Krigsførelse, at der ikke er Tvivl om, at det vil blive bibeholdt og opretholdt under den fremtidige Ordning. Saaledes var Stillingen, at en af de Herrer radikale meget ivrigt og energisk — han var for øvrigt den eneste, der gjorde det — i Venstre-reformpartiets Møde anbefalede disse Feltkanoner. Nu var det rart at vide, hvilken Rolle disse Feltkanoner skulle spille i Odenseprogrammets Sø- og Grænsepolitivagt.

Jeg kommer nu til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), der talte om Stillingen ud i Fremtiden med Hensyn til Militærudgifterne. Der veksledes nogle korte Bemærkninger derom forleden Dag. Det ærede Medlem udtalte i den sidste korte Bemærkning, der faldt, inden Formanden afbrød Mødet: „Det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) kan tidt nok sige, at han bryder sig Pokker om, hvad Konseilspræsidenten har sagt. Men det ærede Medlem er som ethvert andet Medlem, der endnu sidder i Reformpartiet, bundet til ikke af finansielle Grunde at modsætte sig en ny Ordning af vort Forsvarsvæsen, som maatte fremkomme fra Konseilspræsidenten, selv om denne Ordning er ligesaa dyr som den nuværende.“ Saaledes paastaar det ærede Medlem for Ringsted, og denne Udtalelse er ikke ny fra det ærede Medlems Side.

Han fremsatte den i Fjor under den saakaldte Generaldebat forud for Finanslovens anden Behandling. Men jeg gendrev den allerede den Gang, og den er ikke bleven rigtigere ved at gentages Gang efter Gang siden. Jeg bestred dens Rigtighed den Gang, og jeg bestrider den fremdeles.

Paastanden er urigtig allerede af den Grund, at der ikke er logisk Mening i den. Man kan nemlig ikke komme i den Situation, at man modsætter sig en Forsvarsordning alene af finansielle Grunde, og hvis det ikke er det, der er ment, er der ingen Mening i det hele Forbehold. Vil man have en Forsvarsordning, vil man naturligvis have den saa forsvarlig, som man tør paatage sig Ansvar for, og de Penge, denne Ordning koster, vil man selvfølgelig ofre. De finansielle Grunde have deres store Vægt og spille selvfølgelig altid en Rolle, de veje til, naar man skal vælge et Standpunkt mellem det brugelige og det bedst mulige. Men man kan ikke komme i den Situation at nægte en Forsvarsordning *alene* af finansielle Grunde.

Men jeg skal se bort fra det ulogiske i det Forbehold, som det ærede Medlem paaberaaber sig at have taget, og skal videre sige overfor Henvisningen dertil og overfor Paastanden om, at han vilde have været bundet, og at vi andre *ere* bundne til at tiltræde det Forslag om en Forsvarsordning, som Konseilspræsidenten til sin Tid maatte fremkomme med, at det er aldeles urigtigt. Der er ikke et eneste Medlem, der er bundet til de Forslag, som komme i Fremtiden. Der er ingen, der er bunden overfor de Forslag, som Forsvarskommissionen kommer med. Men man respekterer indtil videre, og saa længe denne Respekt paakræves med logisk Nødvendighed, Kommissionens Arbejde. Man afventer dens Betænkning, og naar denne Betænkning er kommen, naar Regeringen har taget sin Stilling, og Rigsdagen derefter har taget sin, gaar man ud til Vælgerne, og saa vælge Vælgerne mellem de forskellige Kandidater, og derefter finder Sagen sin Afgørelse. Den Forsvarsordning, der paa denne Maade har vundet Folkets Flertals Bifald, bliver den endelige. Om det bliver den, som Konseilspræsidenten til sin Tid maatte forelægge, eller en i Forhold dertil modificeret, derom ved ingen noget, og ingen er bunden til noget som helst bestemt i denne Henseende. Det er ikke noget, jeg siger nu af Hensyn til den Agitation, som er bleven ført i Sommer, men det er noget, jeg sagde den Gang i fuldeste Overensstemmelse med hver eneste